

[Arbejdsministeren]

»at da den kliniske undersøgelse bl.a. netop sigter på at bekræfte spørgeskemaundersøgelsens resultater, har dette forhold i sig selv begrundet usikkerheden over for projektet.

Såfremt spørgeskemaundersøgelser i almindelighed skal bekræftes eller verificeres gennem kliniske undersøgelser, vil der være tale om forskningsopgaver af et omfang, der rækker langt ud over fondets nuværende økonomiske formåen.«

Endvidere henviser fondet til sin tidligere udtalelse af 6. marts 1984, som gengivet i min besvarelse af 9. marts 1984 af spørgsmål nr. S 191 om samme emne.

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 369

Til indenrigsministeren (2/4 84) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvilke sociale og økonomiske rettigheder der som minimum er tillagt indvandrere, der har opnået dansk statsborgerskab, men som på grund af ulønnet arbejde ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet?«

Begrundelse

Pressen har i de seneste dage omtalt en sag, hvor en person, som i 1967 indvandrede fra Frankrig, endnu ikke har modtaget en øre i underhold, dagpenge eller kontanthjælp.

Den pågældende, der har opnået dansk statsborgerskab, har påtaget sig ulønnet arbejde og står ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, ligesom han ikke er medlem af nogen A-kasse.

På grund af ægtefællens økonomiske forhold og den gensidige forsørgelsespligt er den pågældende heller ikke berettiget til kontanthjælp efter bistandslovens § 37 ff.

Spørgeren finder dette uheldigt, og da indvandrernes forhold i det hele taget ligger spørgeren meget på sinde, anmodes ministeren om at oplyse, hvilke rettigheder af social og økonomisk karakter der som minimum er tillagt indvandrere.

Svar (11/4 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg kan oplyse, at personer, der opnår dansk indfødsret, har præcis samme rettigheder og forpligtelser som personer, der er danskfødte.

Det gælder således også, når det drejer sig om hjælp efter bistandslovens § 37 ff, jfr. det i begrundelsen for det stillede spørgsmål anførte.

Socialministeriet har i øvrigt vedrørende ydelse af kontanthjælp oplyst følgende:

»Det er en betingelse for at kunne modtage kontanthjælp, at der er sket ændringer i de pågældendes forhold – dvs. arbejdsløshed, sygdom m.v. – og at det på grund af disse ændringer ikke er muligt for de pågældende at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold.

Efter bistandsloven er det også en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren – og den eventuelle ægtefælle – i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder.

Det er endelig som hovedregel en forudsætning for ydelse af kontanthjælp, at hverken den, der søger hjælpen, eller ægtefællen er i besiddelse af formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes.

Under henvisning til begrundelsen for spørgsmålet skal socialministeriet endelig meddele, at det følger af bistandslovens § 6, hvorefter ægtefæller har pligt til at forsørge hinanden, at der ved bedømmelsen af, om en gift ansøger har behov for hjælp til forsørgelse, skal tages hensyn til ægtefællernes samlede indtægter og formue.«

Jeg kan henholde mig til det af socialministeriet udtalte.

Endelig skal jeg bemærke, at det som koordinatorerende minister vedrørende indvandrerpolitikken naturligvis glæder mig, at indvandrernes forhold generelt ligger spørgeren meget på sinde. Det gør de også mig, men som det fremgår af ovenstående, er der i det i begrundelsen for spørgsmålet nævnte eksempel ikke tale om forskelsbehandling på grund af indvandrerstatus og dermed heller ikke tale om, at spørgsmålet i sig selv berører vor indvandrerpolitik.

Spm. nr. S 371

Til socialministeren (2/4 84) af:

Fogh Rasmussen (V):